

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/415/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812200320
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812200320.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa K., zastúpeného Z. proti odporcovi A., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody M., o zaplatenie 2.247,92 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 4C/137/2012-145 zo dňa 24. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo konanie o zaplatenie sumy 1.147,94 Eur zastavené a rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom zastavil konanie o zaplatenie 1.147,94 Eur. Rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi 1.099,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.216,77 Eur od 28.10.2010 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.031,15 Eur od 16.11.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní vychádzal zo zistení, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č.k. 1T/92/2011-148 zo dňa 28.09.2011 bolo rozhodnuté o povinnosti odporcu ako obžalovaného uhradiť navrhovateľovi ako poškodenej strane škodu vo výške 1.860,60 Eur a po zistení, že v tejto škode podľa doložených listinných dôkazov v trestnom spise a výpočte škody v sume 1.860,60 Eur je zahrnutá aj výška škody fakturovaná faktúrami zo dňa 13.10.2010 vo výške 666,78 Eur a 31.10.2010 vo výške 481,16 Eur, súd konanie o zaplatenie 1.147,94 Eur zastavil s poukazom na ust. § 159 ods. 3 O.s.p. Dospel k záveru, že v tomto prípade ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, majúca za následok zastavenie konania. Uviedol, že o náhrade škody bolo rozhodnuté v trestnej veci a právoplatné prisúdenie nároku na náhradu škody v adhéznom konaní bráni prejednaniu rovnakej veci v občianskom súdnom konaní v tom rozsahu, v akom bolo o náhrade škody rozhodnuté. Vo zvyšujúcej časti dospel k záveru, že odporca vykonával neoprávnený odber elektrickej energie na škodu navrhovateľa a v súlade s ust. § 39 ods. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 656/2004 Z. z. za použitia § 1 ods. 5 vyhlášky č. 154/2005 navrhovateľa zaviazal na zaplatenie istiny uplatňovanej navrhovateľom. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil s výrokom, ktorým okresný súd zastavil konanie v časti o zaplatenie 1.147,94 Eur a navrhovateľovi nepriznal trovy konania. Navrhol, aby aj v tejto časti uplatnenému návrhu navrhovateľa vyhovel. Zdôraznil, že podľa záveru prvostupňového súdu prekážkou právoplatne rozhodnutej veci je rozsudok Okresného súdu Prievidza, č.k. 1T/92/2011-148 zo dňa 28.09.2011, ktorým súd zaviazal v trestnom konaní odporcu na zaplatenie sumy 1.860,60 Eur spoločnosti K. Navrhovateľ v predmetnom trestnom konaní opakovane žiadal o opravu rozsudku vydaného v trestnom konaní v časti, v ktorej bol odporca zaviazaný zaplatiť škodu spoločnosti K., avšak uskutočnenie takejto opravy bolo v trestnom konaní zo strany

Okresného súdu Prievidza opakovane odmietnuté. Vzhľadom na doterajší postup okresného súdu v konaní 1T/92/2011 je zrejmé, že súd opravu nevykoná. V konečnom dôsledku je potom zrejmé, že totožnosť osôb - navrhovateľa a spoločnosti K. nie je rovnaká, a teda nemôže ísť o prekážku veci právoplatne rozhodnutej, tak ako to uviedol v posudzovanej veci prvostupňový súd. Zdôraznil, že spoločnosť K. podľa obchodného registra neexistuje, preto pokiaľ bol odporca zaviazaný zaplatiť plnenie neexistujúcej osobe, je rozhodnutie ničotné a nemôže zakladať prekážku rei iudicatae.

Odporca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné, spôsobujúce len prietahy v súdnom konaní a navyšovanie jeho dlhu. Odporca nemá žiadne námietky a pochybnosti o rozhodnutí vo veci. Dobrovoľne v pravidelných mesačných splátkach od 19.03.2013 podľa svojich schopností spláca svoj dlh voči navrhovateľovi. Uviedol, že dňa 15.02.2014 vyzval navrhovateľa, aby mu vydal potvrdenie o splatení dlhu alebo jeho časti, na ktorú výzvu doposiaľ nedostal žiadnu odpoveď. Odporca doplnil svoje vyjadrenie k podanému odvolaniu, v ktorom zdôraznil, že dlh spláca, spláca všetky dlhy voči navrhovateľovi.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým súd v časti o zaplatenie 1.147,94 Eur konanie zastavil a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Okresný súd svoje rozhodnutie, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie 1.147,90 Eur, založil na závere, že právoplatného rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, č.k. 1T/92/2011-148 zo dňa 28.09.2011, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti odporcu ako obžalovaného uhradiť navrhovateľovi ako poškodenej strane škodu vo výške 1.860,60 Eur, tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 O.s.p., ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, majúca za následok zastavenie konania.

Výhradou proti týmto záverom prvostupňového súdu uplatňuje navrhovateľ odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., nakoľko namieta, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ predovšetkým namieta a nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, č.k. 1T/92/2011-148 zo dňa 28.09.2011, ktorým súd zaviazal v trestnom konaní odporcu na zaplatenie sumy 1.860,60 Eur spoločnosti K. tvorí prekážku veci rozsúdenej. Zastáva názor, že v posudzovanej veci sa nejedná o totožnosť osôb, spoločnosť K. je osobou neexistujúcou, rozhodnutie je ničotné a nemôže zakladať prekážku rei iudicatae.

Ust. § 103 O.s.p. ukladá súdu kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Nedostatok niektorých z podmienok konania, alebo ich zánik v priebehu konania, má procesné následky v závislosti od toho, či ide o nedostatok podmienky konania, ktorý je odstrániteľný, či neodstrániteľný.

Prekážka veci rozsúdenej, stanovená v § 159 ods. 3 O.s.p., je zákonným dôsledkom záväznosti právoplatného rozhodnutia, ktorá má v občianskom procese svoju účinnosť za predpokladu, že sa v prejednávanej veci vyskytne totožnosť subjektov v pomere veci právoplatne rozhodnutej a totožnosť samotnej veci, ktorá bola predmetom konania.

Preskúmaním napadnutého rozsudku bolo zistené, že okresný súd sa zaoberal procesnými podmienkami konania, ktoré vyhodnotil správne.

Okresný súd konanie zastavil z dôvodu prekážky veci rozsúdenej, ktorú predstavuje rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza, č.k. 1T/92/2011-148 zo dňa 28.09.2011.

Rozsudkom okresného súdu, č.k. 1T/92/2011-148 zo dňa 28.09.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.09.2011, súd okrem iného rozhodol, že obžalovaný (odporca) je podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinný nahradiť poškodenej spoločnosti K. škodu vo výške 1.860,60 Eur.

Predpokladom prekážky veci právoplatne rozsúdenej je totožnosť oboch vecí - totožnosť účastníkov konania a totožnosť predmetu konania, ktorý je určený žalobným návrhom - petitom a skutkovými okolnosťami, ktorými je žalobný návrh zdôvodnený.

Porovnaním žalobného návrhu v predmetnej veci, vrátane označenia navrhovateľa - K. a poškodenej spoločnosti, ktorej bola rozhodnutím Okresného súdu Prievidza, č.k. 1T/92/2011-148 zo dňa 28.09.2011 priznaná náhrada škody v sume 1.860,60 Eur, je nepochybné, že v týchto veciach ide o totožných účastníkov konania, keď označenie spoločnosti jednoznačne vymedzuje aj totožné identifikačné číslo. Nejedná sa preto o rozdielnych účastníkov, a preto neobstojí ani námietka navrhovateľa, že rozhodnutie v trestnom konaní je rozhodnutie ničotné, pretože náhrada škody bola priznaná neexistujúcej spoločnosti, čo nemôže zakladať prekážku veci rozsúdenej.

Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spočíva na správnom právnom posúdení a odvolanie nebolo opodstatnené, keďže okresný súd správne rozhodol o zastavení konania pre prekážku veci rozsúdenej. Nakoľko okresný súd v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol aj o náhrade trov prvostupňového konania, rozhodnutie prvostupňového súdu tak bolo odvolacím súdom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdené.

V odvolacom konaní mal úspech odporca, ktorý náhradu trov neuplatňoval, preto mu náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná (§ 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.